පුරා වර්ෂයක් ඉන්දියා දේශයේ නැව් තොටින් නැව් තොටට ගොඩ බැස වෙළඳ බඩු පටවාගෙන එංගලන්තයට පෙරළා යාතුා කරන ගමනේ දී අපගේ නෞකාව චණ්ඩ කුණාටුවකට අසු විය. ඉන්දියා සාගරයේ බෙංගාල සමුදුවංකය අති බිනිසුණු බවට පත් කළ මෙම චණ්ඩමාරුතය කොතරම් අකාරුණික වී ද යත්, නෞකා කිපයක් ම මුහුදු බත් විය. අපගේ නෞකාවටද මෙම අවාසනාවන්ත ඉරණම අත් වන්නට පුටම අපි නැවේ මත කුඹය කපාලිමු. මේ හේතුකොට ගෙන මුහුදු රකුසාගේ මුව වැටියෙන් බේරි ගන්නට අපට පුළුවන් වුවද, මත කුඹයක් නොමැතිව ඉදිරි ගමන යාම, කළ නොහැකි දුෂ්කර කාරයයක් විය. එහෙයින් ලංකාද්විපයේ, කොට්ටියරම් වරාය විපතට පත් අපට පතිට වෙතියි විශ්වාස කරන ලදී. එහෙයින් රෙදීපිළි ද රැගෙන අපගේ නෞකාව කොට්ටියරම් වාරයට යා යුතු බවත්, නැවට කුඹයක් තනා ගන්නාතුරු අප එනි වෙළඳාම් කළ යුතු බවත් ෆෝර්ට් සැන්ට් පෝර්ජ් නි බ්තානි වෙළඳ නියෝජිත තැන්පත් තෝමස් වෙම්බර්ස් මහතා අපට දන්වා සිටියේ ය. මේ අනුව, අභිනවයෙන් කුඹයක් තනා ගන්නාතුරු වෙළහෙළඳාම් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හැකි තරම් බඩු භාන්ඩ ද රැගෙන අපි ලංකාද්විපයේ වෙරළට ගොඩ බැස්සෙමු.

නෞකාව වාරයේ රඳවා වෙරළට පැමිණ අනුකුමයෙන් රට මැද්දට ගමන් ගත් අපට පෙනුණේ මෙනි වැසියන් අප කෙරෙනි ලප්ජාසනගත කුලෑටි ගතියකින් හා අවිශ්වාස කටයුතු හැඟිම්වලින් පසුවන බව ය. පුදුමයක් නැති වෙළඳ ගනුදෙනු සඳහා අපේ ජාතිය මේ දීවයිනට ගොඩ බට පුටම අවස්ථාව මෙය බැවින් මෙනි ජනතාව අප අවිශ්වාස කටයුතු තැනැත්තන් හැටියට සැළකිමේ පුදුමයක් නැති. අපි කොට්ටියාරම් වාරයේ නැංගුරම් ලා නැවේ සිට සිතුණු සිතුණු කවර මොහොතක වුව ද දීවයිනට එන්නට පරුදු විමු. ගම් මැද්දේ ඇවිද්දෙමු. මෙසේ විසි දවසක් පමණ ගතවන විට අප සමග මිතු වූ එගම් වැසියෝ අපට ඉතා කාරුණිකව සලකන්නට පටන් ගත්හ. අපට කිසිඳු අතවරයක් නොසිදුවන බව හා අප හැම දෙන සාදරයෙන් පිළිගැනුණු බව මෙම පුදේශයේ පාලක නිලධාරියා අපට සැලකර සිටි බැවින්, අපි සිත් සේ දවස් ගත කළෙම. අපේ මුදල්වලින් අපට අවගන ආහාර පානාදීය ගන්නට ද අපට පළුවන් විය.